

esser i de kommende forhandlinger om et valutaarrangement. I henhold til Edinburgh-Afgørelsen har Danmark jo erklæret, at vi ikke vil forhindre et snævrere samarbejde blandt medlemsstater, der er foreneligt med Traktaten, og som ligger inden for rammerne af Unionen og dens målsætninger, og dette tilkendegav statsministeren i øvrigt den 31. januar 1996 på spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen.

Enhedslisten bør huske, at Edinburgh-Afgørelsen ikke blot for Danmark er udgangspunktet i spørgsmålet vedrørende ØMU; det er den også for de andre lande.

Har man sagt nej til en politisk dagsorden, er man under mistanke for at pleje en skjult dagsorden, hvis man foreslår alternativer. Det vil i given fald ikke være et godt udgangspunkt for at få et hensigtsmæssigt valutaarrangement i forhold til euroen. Jeg ser i øvrigt gerne, at ØMU'en bliver realiseret, da den udgør et vigtigt element i processen med at skabe større stabilitet i Europa, uanset at Danmark ikke deltager. Konklusionen bliver derfor, at regeringen ikke agter at underminere sin EU-politiske forhandlingssituation ved at følge Enhedslistens forslag.

Hvad angår bekæmpelsen af den internationale valutaspekulation, skal jeg henvise til mit indlæg ved behandlingen her i salen af beslutningsforslag nr. B 70 den 21. marts 1995, og jeg har ikke noget nyt at tilføje i den sag.

Ove Fich (S):

Enhedslistens forslag til folketingsbeslutning om alternativer til ØMU'en er efter vor opfattelse ret besynderligt.

For det første ønsker man, at Danmark ikke skal deltage i ØMU'ens tredje fase. Hertil vil jeg gerne sige, at det kan Danmark ikke, for den eksisterer ikke endnu, og vi agter heller ikke at gøre det, når den etableres. Det fremgår af Edinburgh-Afgørelsen, og jeg vil gerne ligesom i fretdags påpege, at Edinburgh-Afgørelsen rent faktisk ikke skal forhandles på regeringskonferencen. Den står ved magt før, under og efter regeringskonferencen.

For det andet skriver Enhedslisten i beslutningsforslaget, at kommende aftaler mellem Danmark og de lande, der er med i ØMU'en, ikke må føre til en indskrænkning af Danmarks valutariske, økonomiske og finanspolitiske selvstændighed. Men enhver aftale indebærer jo en indskrænkning, for hvad er en aftale? Man pålægger sig selv og sine partnere at samarbejde

frem for at gøre, hvad man hver især synes kunne være mest interessant, så derfor er det naturligvis ikke logisk at skrive noget sådant.

I samme afsnit skriver Enhedslisten, at man vil være sikker på, at Danmark ikke kan rammes af sanktioner. Hvis Enhedslisten havde gjort sig den umage at læse den eksisterende traktat, vil det klart fremgå, at når man ikke deltager i ØMU'ens tredje fase, kan man heller ikke rammes af sanktioner.

I det sidste afsnit ønsker Enhedslisten, at den danske regering skal arbejde for en udsættelse af gennemførelsen af ØMU'ens tredje fase. Her til er at sige, at når man har meddelt, at man ikke vil være med i ØMU'ens tredje fase, er det ganske svært overhovedet at have nogen indflydelse på, hvornår noget sådant måtte blive sat i værk. Enhedslisten ønsker, at vi i stedet arbejder på et alternativt valutasamarbejde efter EMS-modellen, og det synes jeg er interessant. Dengang vi havde EMS'en med de snævre bånd og alle disse ting, var det ikke mit indtryk, at den var specielt populær hos Enhedslisten, men det er da interessant, at Enhedslisten nu går ind for et EMS-samarbejde.

Endelig konstaterer jeg, at der i det samme afsnit står, at Enhedslisten nu vil bruge EU til noget nyt, nemlig til at bekæmpe den internationale valutaspekulation. Det er da interessant, at Enhedslisten hermed har accepteret, at EU rent faktisk kan bruges til noget.

Samlet set mener vi, at beslutningsforslaget er usammenhængende, og vi ønsker ikke at støtte det. Derimod vil jeg gerne her til slut udtale min anerkendelse af regeringens stærke indsats for at lave et valutaarrangement i EU, for det er helt afgørende, at der også bliver valutastabilitet i fremtiden. Når vi har et indre marked, er det nødvendigt med stabile valutaer, og vi bakker helt og aldeles denne indsats op.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Ove Fich, hvilke valutारiske, økonomiske og finanspolitiske indskrænkninger i Danmarks selvstændighed hr. Ove Fich er til sinds at acceptere i forbindelse med en eventuel aftale mellem Danmark og ØMU-landene. Når hr. Ove Fich bebrejder os andre, at vi ikke vil afgive suveræniteten i det spørgsmål, synes jeg, hr. Ove Fich skylder os at meddele, hvilke afgivelser af dansk selvstændighed Socialdemokratiet er indstillet på at godkende i forbindelse med denne sag.